

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยธรรมเนียมราชการฝ่ายพลเรือน
พุทธศักราช ๒๔๗๖

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่คณะรัฐมนตรีถวายคำปรึกษาว่า ราชการได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นลำดับจนถึงบัดนี้ เป็นการสมควรที่จะจัดวางระเบียบเพื่อให้ราชการดำเนินสะดวกยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของคณะรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยธรรมเนียมราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติและประกาศซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้งกับบทพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้แบ่งการบริหารราชการแผ่นดินเป็นกระทรวง มีรัฐมนตรีเป็นผู้นำการ

ส่วนราชการในพระราชสำนัก ให้มีศาลว่าการพระราชวังฐานะเทียบได้ด้วยกระทรวง มีผู้สำเร็จราชการพระราชวังเป็นหัวหน้ารับผิดชอบ

มาตรา ๕ ถ้ากระทรวงใดมีราชการสำคัญหลายอย่าง จะตั้งทบวงขึ้นอยู่ในกระทรวงนั้นก็ได้ มีรัฐมนตรีเป็นผู้นำการในฐานะเป็นผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

มาตรา ๖ ในกระทรวงหนึ่งอาจแบ่งราชการออกเป็นดังนี้

- (๑) กรมเลขานุการรัฐมนตรี
- (๒) กรมปลัด
- (๓) กรมอื่น ๆ ตามความจำเป็น

กระทรวงใด กรมใด ควรที่มีปรึกษา ก็ให้มีได้

มาตรา ๗ กรมเลขานุการรัฐมนตรี มีเลขานุการรัฐมนตรี

เป็นหัวหน้า ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงและเป็น
สในตำแหน่งการเมือง

กรมปลัด มีหน้าที่ราชการประจำทั่วไปในกระทรวง มี

ที่จัดตั้งทุกหลดลงเป็นหัวหน้า

กรมอื่น ๆ มีอธิบดีหรือเจ้ากรมเป็นหัวหน้า

กรมอาจแบ่งราชการออกเป็นกอง มีหัวหน้ากองเป็นผู้
รับผิดชอบ

กองอาจแบ่งเป็นแผนก มีหัวหน้าแผนกเป็นผู้รับผิดชอบ

เรื่อง

มาตรา ๘ กระทรวง ทบวง กรม และ หน่วยราชการ

จะ มีฐานะเทียบได้ด้วยกรม ให้ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ

การ ส่วน การ แบ่ง แผนกงาน ภายในกรมให้ทำโดย พระราช

กฤษฎีกา

มาตรา ๙ ในการบริหารราชการท้องถิ่น ให้แบ่งท้องถิ่น
เป็น

(๑) มณฑล

(๒) จังหวัด

(๓) อำเภอ

มาตรา ๑๐ มณฑลหนึ่งให้มีสมุหเทศาภิบาลเป็นหัวหน้า
สังกัดกระทรวงมหาดไทย และมีหน้าที่บังคับบัญชารับผิดชอบ
ในทางปกครองเหนือบรรดาข้าราชการซึ่งกระทรวง ทบวง
หรือ กรม ตั้งขึ้นเป็นเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ในมณฑลนั้น

มาตรา ๑๑ จังหวัดหนึ่งให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้า
ขึ้นต่อสมุหเทศาภิบาล และมีหน้าที่บังคับบัญชารับผิดชอบ
ในทางปกครองเหนือบรรดาข้าราชการซึ่งกระทรวง ทบวง
หรือกรม ตั้งขึ้นเป็นเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ในจังหวัดนั้น

มาตรา ๑๒ อำเภอหนึ่งให้มีนายอำเภอเป็นหัวหน้าขึ้น
ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และมีหน้าที่บังคับบัญชารับผิดชอบ
ในทางปกครองเหนือบรรดาข้าราชการซึ่งกระทรวง ทบวง
หรือ กรม ตั้งขึ้นเป็นเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ในอำเภอนั้น

มาตรา ๑๓ ในท้องที่ใดสมควรจะจัดตั้งเทศบาลขึ้น
ให้จัดตั้งขึ้นได้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

บ่งท้องถิ่น มาตรา ๑๕ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎวางระเบียบ
ปฏิบัติราชการให้ต้องด้วยความมุ่งหมายแห่งพระราชบัญญัติ

ประกาศมา ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๗๖
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เป็นหัวหน้า

รับผิดชอบ รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

เป็นหัวหน้า

รับผิดชอบ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

เป็นหัวหน้า

รับผิดชอบ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

เป็นหัวหน้า

รับผิดชอบ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี